Prestigioasa echipă masculină de volei **Rapid București** – clasată abia pe locul 4 în ediția a XIX-a, recent încheiată, a principalei competiții interne! Va rămîne acesta, considerăm, pe lîngă tot ce s-a petrecut și orice se va putea petrece de-aci încolo în volei pînă la finele lui 1967, unul din faptele cele mai ieșite din comun ale anului. Și, totodată, dintr-o anumită privință, cel mai dureros. Doar este vorba despre garnitura fruntașă, ani la rînd, a voleiului românesc, formația feroviarilor bucureșteni care, sub denumirile de **C.F.R., Locomotiva C.F.R., Locomotiva I.C.F., Locomotiva C.T.F.T., Locomotiva** și **Rapid,** purtate de-a lungul celor 18 ediții ale campionatului republican organizate din 1949 încoace, n-a cunoscut poziție inferioară locului 3. Pe „3" a stat o singură dată, în 1957, pe „2" de cinci ori, în 1951, 1952, 1953, 1954 și 1958, în rest cucerind, **de unsprezece ori,** titlul suprem! Campioană a țării în 1949, 1950, 1955, 1956, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1965 și 1966, iar în „C.C.E." – cîștigătoare de trei ori, și astfel definitiv, a primului trofeu pus în joc (1961, 1963, 1965) și finalistă în toate celelalte 4 ediții la care a mai participat: 1960, 1962, 1966, 1967. Recunoașteți, este o „carte de vizită" cum puține sînt...

VOLEI

RAPID – o mare echipă la răscruce...

În lumina unui asemenea palmares, se-nțelege că actualul loc 4 apare și mai dătător de amărăciune, dar și ca un semnal de alarmă. Ultimativă, pentru că, într-adevăr, semnalul nu-i tras astăzi întîia oară. În pofida prezenței sale la șefie, neîntreruptă din 1959, **Rapidul** și-a anunțat totuși de cîtiva ani, de prin 1963, căderea, care s-a produs acum, dar care putea surveni la fel de clar și mai înainte. Aceasta, dacă celelalte fruntașe, în primul rînd **Dinamo, Politehnica Galați** (în deplasare) și **Steaua** s-ar fi smuls mai iute din... venerația față de mitul **Rapidului,** dacă ar fi vrut să-și creadă ochilor, de la cel dintîi semn al ei, că echipa giuleșteană a încetat să mai fie imbatabilă... Cele trei, și altele chiar, sîntem convinși că ar fi întrecut astfel cu doi-trei ani în urmă formația rapidistă, printr-o pregătire corespunzătoare pe plan psihologic, căci altfel, fizic și tehnico-tactic, pregătirea lor era deja superioară celei a feroviarilor. Realmente, în ultimii ani **Rapidul** și-a... demoralizat și înfrînt adversarii și a cucerit titlul datorită mai cu seamă excepționalei sale pregătiri psihologice și remarcabilei combativități, care i-au creat abundent faima. Dar a reușit-o din ce în ce mai cu dificultate, pe măsură ce asupra echipei formației sale de bază (care în anii din urmă a avut permanent o medie de vîrstă între 30 și 32 de ani!) și-a agravat continuu efectul o serioasă și străveche neglijență manifestată în secția de volei a clubului sportiv **Rapid București,** nu o dată semnalată în coloanele ziarului nostru. Ne referim la lipsa de grijă pentru creșterea cadrelor de rezervă, din care a derivat, bineînțeles, extrem de lentul ritm de întinerire a lotului echipei. Aceasta a dus la oboseala, tot mai accentuată în ultimul timp, a jucătorilor vîrstnici (**Plocon** n. 1931, **Nicolau** n. 1933, **Grigorovici** n. 1937, **Mincev** n. 1937 și chiar **Drăgan** n. 1938), oboseală determinată de îndelungata lor suprasolicitare, meciuri după meciuri, ei nepărăsind terenul, trebuind să ducă greul. **(Și, s-o spunem, au făcut-o cu devotament, cu pilduitoare dragoste față de culorile clubului lor sportiv, cu o dăruire care uneori, în clipele de acut impas ale echipei, le-a infirmat etatea, oferind un strălucit exemplu celor tineri și care se cuvine a fi o dată în plus onorată printr-o binemeritată elogiere).**

E drept, a fost și vina conducerii clubului, care n-a luat măsurile ce se impuneau, uitînd pesemne că rezistența unui sportiv de performanță, și încă vîrstnic, nu-i infinită... A fost desigur și vina federației care, în loc să forțeze **Rapidul** a-și cultiva din timp propriul „schimb de mîine", i-a tot dat mereu la nevoie, din 1960 încoace, mură-n gură, jucători gata formați la alte echipe. E iarăși drept că a greșit și antrenorul **I. Ponova,** trăgînd exagerat, cîteodată chiar în partide ușoare, de resursele jucătorilor de bază, nefolosind deci — cu curajul și încrederea deseori total justificate — rezervele, vîrstnici și tineri „uzați" în 1966 și 1967 mai mult la antrenamente, la încălzire și... pe bancă: **Chezan** n. 1935, **Pavel** n. 1937, **Ardelea** n. 1940, **Costinescu** n. 1942, **Dobre** n. 1945. E adevărat, și oricînd a fost cazul am notat aceasta. E însă tot atît de adevărat că în numeroase din situațiile dificile era totuși obligatoriu a se recurge la sacrificiul „bătrînilor", cei puțini de pe tușă neavînd valoarea și potențialul cerute, nefiind așadar în stare a-i înlocui totdeauna cu deplin succes pe oamenii de bază... Astfel și-a spus cuvîntul, pînă la urmă grav, lipsa preocupării din vreme pentru descoperirea juniorilor talentați și creșterea unor elemente de schimb la o valoare măcar apropiată de aceea a titularilor. Preocupare care, precum am anunțat-o la momentul potrivit, nefiind începută la **Rapid** organizat, de la „a", decît prin 1963, va mai trece timp pînă să dea cu toată eficiența roade, adică jucători destul de experimentați pentru prima formație, căreia de-aceea vor trebui să-i vină deocamdată mai mult tot din afara clubului... Greșelile, și cu întîrziere, odată însă tot se răzbună...

Rapid — o mare echipă la răscruce... Antrenorul **I. Ponova,** decizîndu-se de curînd să se dedice în exclusivitate principalei sale profesiuni, de medic chirurg, a abandonat antrenoratul... **H. Nicolau,** care ni se spune că trebuia să-l înlocuiască, n-o va putea face decît... cînd va reveni de la Bruxelles, unde antrenează lotul masculin al Belgiei și unde (după cum aflăm de la secretarul tehnic al clubului, tov. prof. **Florin Jipa,** care ne-a furnizat unele amănunte privind prezentul și viitorul echipei) va rămîne cel puțin pînă la sfîrșitul anului... Conducerea tehnică a echipei, stabilitatea acestei conduceri — iată problema, poate cea mai dificilă, care i se pune acum **Rapidului.** Și — de asemenea — antrenorului federal prof. **N. Tărchilă,** colegiului central al antrenorilor, care, pentru garantarea menținerii în voleiul nostru a rezonantului nume **Rapid,** socotim că vor trebui să nu îngăduie soluții de compromis, împuternicind la „pupitrele" de „dirijori" ai echipei antrenori capabili din toate punctele de vedere, să rezolve spinoasele sarcini actuale și viitoare ale fostei campioane. Or, și numai pentru titlul său de provizorat, dar și din alte privințe, apreciem a fi o improvizație nefericit inspirată faptul că a fost desemnat ca antrenor, și încă principal, jucătorul activ **A. Drăgan,** iar ca secund... **Gh. Petrescu!** (Nici vorbă, n-ați uitat, este ing. **Gh. Petrescu,** întemeietorul celebrului **Rapid,** care i-a cizelat pînă la măiestrie pe **Nicolau, Plocon, Drăgan, Grigorovici, Pavel, Mincev,** care n-a încetat să activeze ca șlefuitor de jucători în secția giuleșteană și a cărui revenire deplină la cîrma garniturii feroviare ar saluta-o toți ca pe cea mai logică și mai eficientă măsură)... Neîndoielnic, în condiții normale, **A. Drăgan** ar avea capacitatea necesară, dar așa, fiind totodată asistent universitar la I.C.F. și, mai ales, încă jucător de bază al formației rapidiste și al lotului nostru olimpic, ce începe peste cîteva zile, la 25 iunie, pregătirea în vederea „europenelor" din toamnă, e indiscutabil că nu se va putea ocupa ca lumea, pînă... după J. O., și de propria lui pregătire, și de aceea a echipei feroviare în restaurare!...

Apoi, alte probleme, în rîndurile lotului folosit de **Rapid** în 1967: pe lîngă **Pavel,** care (sătul probabil de cît a stat pe tușă) și-a exprimat intenția de a pleca la o echipă unde să poată juca efectiv, **Chezan** și **Ardelea** au anunțat că, drept urmare a unor sporite solicitări profesionale, pe ei nu se va mai putea conta deplin; ca și, din același motiv — poate nici pe **Grigorovici,** nici pe **Mincev** și nici, îndeosebi, pe **Plocon,** ajuns aproape de limita... limitei rezistenței...

Și-atunci? **Rapidul,** cu obligația pe care-o are față de viitor în temeiul gloriosului său trecut, pentru a-și asigura redresarea, își îndreaptă în fine atenția, în ceasul al 12-lea, spre jucătorii tineri, de certă perspectivă, chemați să-i completeze și împrospăteze lotul. Cine-s ei? Majoritatea provin din alte secții, și anume: **I. Șufan** n. 1949, talia 188 cm (de la Șc. sp. nr. 1, antrenor — prof. **P. Brașoveanu), St. Penciulescu** n. 1949, 188 cm și **V. Cătălin** n. 1949, 190 cm. (Șc. sp. nr. 1 și Gr. șc. prof. „23 August", antrenori — prof. **P. Brașoveanu** și prof. **J. Săvulescu), S. Costea** n. 1949, 184 cm. de la echipa din „calificare" a Griviței Roșii, antrenor — prof. **V. Dumitriu)** și **Al. Ardelean** n. 1948, 191 cm (de la echipa de categorie B, din afara Capitalei, **I.C. Arad,** antrenor — **Gh. Mărgărit).** Iar doi sînt juniori rapidiști din producția anilor 1964—1965 a antrenorului prof. **M. Tabacu** și cu care lucrează de cîteva luni antrenorul ing. **Gh. Petrescu: V. Paraschivescu** n. 1950, 187 cm și **D. Rotaru** n. 1950, 182 cm. Toți aceștia, împreună cu cei vechi care vor rămîne, desigur că și cu alți juniori giuleșteni care vor trebui promovați cu îndrăzneală după cei doi menționați mai sus, toți pornesc pe drumul nou al năzuinței de a continua tradiția rapidistă în voleiul românesc și mondial, de a readuce **Rapidul** în vîrful piramidei. Tinerii nutresc nădejdea că vor izbuti. Și fără doar și poate că vor reuși dacă se vor bucura de o judicioasă, solidă, perseverentă și fără pauze pregătire, așa cum a avut la temelia ascensiunii sale marea echipă campioană **Rapid București.** Să sperăm că le va fi dată, o asemenea pregătire, și lor. Sperăm pentru ei, pentru Rapid, pentru binele voleiului nostru, pentru succesele sale interne și internaționale. Și rețineți, laolaltă cu noi, numele cutezătoarelor mlădițe! Cine știe dacă, mîine-poimîine, pe tinerii aceștia nu-i veți aplauda, la derbiuri susținute iarăși cu vechea prestanță de către **Rapid** împotriva echipelor **Dinamo, Politehnica Galați, Steaua, Tractorul Brașov** și a altora, așa cum i-ați aplaudat, fiindcă v-au încîntat și au adus atîtea victorii țării în zilele lor de aur, pe **Horațiu Nicolau,** pe **Davila Plocon** și pe ceilalți titani ai marii echipe **Rapid București?!?** Să dorim să vină cît mai repede clipa aceasta!

CONSTANTIN FAUR

ATLETISM

O competiție reușită și constatările pe care le-a prilejuit

(Urmare din pag. 1)

de exemplu). Iată cîteva nume: **Sanda Angelescu, Maria Popa, Edith Schall, Sanda Tănase, Iuliana Crișan, Ecaterina Mazilu, Mariana Dumitrache, Elena Mîrza, Marta Szatmari, Vilma Csorik, Mariana Meșter.**

Deși rezultatele, în ansamblu, nu sînt nemulțumitoare, probele masculine de garduri ne-au dat ocazia unor comentarii mai puțin optimiste. Considerăm că selecția, în special în ce privește gabaritul, n-a fost strălucită. Este evident că s-a muncit la antrenamente, cifrele din palmaresul fiecăruia sînt onorabile, dar perspectivele ne par limitate. Ba chiar am putut vedea alergători de garduri care vor consuma inutil energii și valori materiale: una este sportul de performanță, alta este cel pentru sănătate, pentru plăcerea personală. Totuși, ocupanții locurilor de onoare se cuvin menționați: **Biro, Cornea, Lascu, Cincă, Dozsa, Vigu, Heredea.** Reinsităm, însă, asupra necesității unei selecții mai severe.

Alergările de semifond au dat cîștig de cauză băieților, ale căror rezultate și, mai ales, perspective ni se par superioare fetelor. Cursa de 800 m a juniorilor mari, de exemplu, ne-a adus aminte de electrizantele dispute din cadrul „internaționalelor" valoroase de acum cîtiva ani: primii 5 clasați au „mers" sub 2 minute, primii trei (**Tit, Petrișor** și **Ionescu**) ne-au oferit un final „de zecimi", iar proba ca atare are o medie bună. De altfel, mai avem „nume" de amintit: **Herman, Nișu, Matess, Mureșan, Cordoș, Placinschi, Vasilovici.** Din păcate, cu excepția sus-citatei probe, semnalăm o discrepanță între primii și ultimii clasați, ceea ce pune sub semnul întrebării utilitatea prezenței în competiție a unor tineri lipsiți atît de pregătire, cît și de perspective: la 1 000 („mici") 2:4 2 primul clasat, 2:58,8 ultimul (locul 15); la 3 000 („mari") 8:54,6 față de 10:05,5 (locul 17); la 1 500 („mari") 4:05,6 față de 4:27,8 (locul 16).

Semifondistele, fără să dezamăgească propriu-zis, au rămas totuși datoare. **Iudith Szakacs, Ana Pavel, Adriana Stancu, Elena Bica, Marilena Zidu, Ana Ionete** pot fi amintite la capitolul pozitiv. Și în aceste probe am remarcat diferențe prea mari între finaliste.

Săriturile, cu mențiune suplimentară pentru băieți (exceptînd prăjina), au fost... la înălțime. **Dozsa, Vigu, Ling, Pantor,** în mod special **Purecel** și **Șișu, Damian, Gligor, Fr. Szabo, Tihărău, Elena Mîrza, Cornelia Popescu, Maria Popa, Elvira Crețu** și **Zoia Moldovan** sînt cele mai reprezentative elemente, chiar dacă pentru unii menționarea are în vedere perspectivele și nu rezultatul (care a fost, uneori, sub așteptări). Din păcate și aici este prezent decalajul exagerat dintre primii și ultimii clasați...

La aruncări, satisfacțiile le datorăm aproape în exclusivitate cîștigătorilor care, de altfel, puteau fi cunoscuți înaintea concursului. Așadar: **Iaru, Kolf, Giubelan, Ghelmegeanu, Hodoș, Moșoiu, Suha, Carmen Ionescu, Georgeta Morărescu, Serafina Moricz, Georgeta Bulc, Angela Zirbo, Argentina Menis.** Și aceste probe sînt deficitare în ce privește media valorică, mai puțin sulița la junioarele mari.

Clasamentul pe regiuni nu a înregistrat răsturnări spectaculoase de situație față de așteptări sau față de edițiile precedente. În rezumat, el redă superioritatea clară a atleților din Capitală, o prezență mai puțin simțită ca în alte ocazii din partea regiunilor Banat, Dobrogea și Galați, unele și din motive obiective, precum și un merituos progres al elevilor din regiunea București, care ar fi obținut un loc și mai bun dacă nu absenta **Erica Stoenescu.** Staționare la nivel slab — regiunile Suceava și Maramureș, care n-au obținut nici un punct în probele feminine. La capitolul organizare avem, de asemenea, aprecieri pozitive. Punctualitatea, competența, obiectivitatea, alături de entuziasmul concurenților (elemente de mare importanță după părerea noastră) au asigurat succesul întrecerilor.

Pentru ca această reușită să fie completă, pentru ca ea să se reflecte asupra întregului nostru atletism, mai sînt necesare o atentă îndrumare în viitor a elementelor talentate și efectuarea cu mai mare exigență a selecției, acțiuni la care participarea federației capătă importanță decisivă.

Sperăm că atleții școlari remarcați la Tg. Mureș, chiar dacă sînt de pe acum... consacrați, vor depune în continuare, alături de cei ce îi pregătesc, toate eforturile pentru a ne aduce curînd satisfacția bunelor rezultate atletice pe plan internațional.

MOTO

Cel mai frumos concurs al anului!

● „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" REUNEȘTE SPORTIVI DIN 8 ȚARI ● NUMEROASE „CAPETE DE AFIȘ" ● SPECTATORII VOR PUTEA URMARI ÎNTRECEREA PE APROAPE ÎNTREG TRASEUL

Cel mai important eveniment al sezonului motociclist din țara noastră are loc duminică dimineața. Pe traseul de la Pantelimon, maeștri ai motocrosului din 8 țări — AUSTRIA, DANEMARCA, ELVEȚIA, R. D. GERMANĂ, R. F. a GERMANIEI, IRLANDA, SUEDIA și ROMÂNIA — își vor disputa titlurile de învingători în cea de a VI-a ediție a „Cupei orașului București". Pentru cunoscătorii motociclismului este suficient să amintim că la startul celor două probe — 250 cmc și 500 cmc — vor fi prezenți DIETER KLEY (R.D.G.) — locul VIII în clasamentul campionatului mondial din acest an, ANTON KLEELE (R.F.G.) — cîștigător al mai multor competiții internaționale de amploare, PER OHLSON (Suedia) — campion al țării sale în această probă — la 250 cmc, și FRED WILLAMOVSKI (R.D.G.) — unul dintre protagoniștii actualului campionat al R. D. Germane, ALFRED BENCZAK (Austria) — campionul țării, BENT ARENS (Danemarca) — component al clasei internaționale a experților în motocros, ALBERT COURAJOD (Elveția) — unul dintre cei mai cunoscuți motocrosiști ai Europei — la 500 cmc. Nu putem să nu adăugăm pe această listă pe sportivii noștri MIHAI DĂNESCU, CRISTIAN DOVIDS, PETRE PAXINO, OTTO STEPHANI, ERWIN SEILLER, OVIDIU PUIU, EUGEN KERESTEȘ, FLORIAN ȘTEFAN și AL. I. CRISTEA.

Celor care duminică dimineața vor veni pentru prima oară la un concurs de motocros le facem cunoscut că întrecerile se desfășoară de-a lungul unui traseu de 2 000 m (pe aproape 1 500 m din traseu există o perfectă vizibilitate din locurile rezervate pentru spectatori), competitorii urmînd să-și dispute întîietatea în cîte două manșe a cîte 15 ture fiecare. Clasamentul se va face prin adiționarea punctelor obținute de alergători în cele două

manșe (locul I — 1 punct, locul II — 2 puncte, locul III — 3 puncte, etc. — cîștigător fiind motociclistul care în cele două manșe a realizat cel mai mic punctaj). Așadar, duminică dimineața pe traseul din Pantelimon, un adevărat festival al motociclismului.